

268

PROKOPSKÉ LISTY

měsíčník nejen pro žižkovské farníky

KVĚTEN 2015

Milí farníci a čtenáři,

měsíc květen – máj – je spojován s několika, povětšinou krásnými až něžnými přívlastky, z nichž je bezesporu nejznámější i nejsilnější ten, který ho zasvěcuje lásce. Počínaje už prvním květnem, kdy podle lidových pranostik má milý pod rozkvetlým stromem políbit svou vyvolenou, až k dávné tradici, kdy po celý měsíc uprostřed vesnice stojí na vysoké tyči připevněný a opentlený stromek zvaný májka.

Měsíc květen i v církvi má svůj přívlastek, jenž svou něhou v ničem nezaostává za tím o lásce. Je to měsíc mariánský: po staletí se věřící kromě neděle aspoň jednou týdně spolu scházeli nejen v kostele, ale různě u kapliček a mariánských obrázků, aby mnoha způsoby uctili vzor všech žen a matek, Pannu Marii. Právě k májovým pobožnostem se vázaly nejkrásnější mariánské písně podle dávné tradice a právě v máji vznikla i litanie, zvaná loretánská podle Lorety, tedy domečku, v němž měla Panna Maria trávit poslední roky svého života a kde měla také zemřít.

Čas nelze vrátit zpět a ani by nebylo dobré, abychom se snažili za každou cenu oprašovat formy zbožnosti z baroka nebo dokonce ze starověku. Horší však je, když starou formu zapudíme, ale žádnou jinou ani nevymyslíme, ani nepraktikujeme. Úcta a láska se nějak projevuje. I ta k Ježíšově matce. Být dobrým katolíkem bylo vždy spojeno nejen s racionálním vyznáním víry v Boha Otce, Syna a Ducha Svatého, ale i s bytostným odhodláním bránit vše, co je Bohu svaté. A protože těžko může někdo něco namítnout proti tvrzení, že Ježíšova matka byla a je ze všech lidí Ježíši nejbližší, k lásce k lásce vůči Ježíši patří i láska k ní. Láska projevená, láska vyslovená, láska praktikovaná. Připravená ji pozdravit, předat kytku, poděkovat jí. Vzdát hold a úctu. Dlouho, možná až příliš dlouho, několik let jsem přemýšlel nad novou, modernější formou májové pobožnosti, která by se líbila dnešní střední a mladé generaci. A na nic jsem nepřišel. A tak stejně jako loni, i letos tedy zvu na májovou pobožnost každý pátek v 17.45, kdy společně zazpíváme mariánské litanie, pomodlíme se desátek růžence a pokaždé tu společnou modlitbu navíc někomu a za někoho obětujeme. Protože víru nežijeme sami, ale spolu s dalšími lidmi, kteří kráčejí cestou stejné církve. A prostřednictvím této víry, v církvi proměněné v lásku, můžeme pak milovat a konat dobro (včetně modlitby) všem dalším, kteří stojí i mimo katolickou církev.

V měsíci, který je před námi, budeme mít kromě pátečních májových pobožností několik příležitostí k tomu, abychom pěstovali a budovali naši farnost jako společenství. Jako milující se společenství. Už první sobotu, 2. května budeme pěšky putovat do Svatou Horu. Někteří až z Prahy, ti vyrazí již v pátek večer, další „pouze“ 9 kilometrů, které absolvujeme z Bukové u Příbrami, kam nás odveze společný autobus.

V květnu místo vycházky v Praze již po dvanácté připravujeme výjezdovou Farnost v pohybu, tedy setkání farníků různého věku v některém mimopražském církevním areálu. Letos jsme vybrali nádherný objekt augustiniánského kláštera v Zaječí, zvaný Svatá Dobrotivá. Ať už se tam vydáte s kteroukoli skupinou (pěšky, s rodinami, autem, na kolech anebo veřejnou dopravou), sejdeme se na klášterním dvorku, kde bude nejen oheň a špekáčky, ale především řada hodných lidí, s kterými se v kostele vídáme a setkáváme, ale s nimiž máme tak málo možností si pohovořit a vzájemně se poznat.

Jen tehdy totiž můžeme tvrdit, že se milujeme, když se poznáme, a to nejen od vidění. Zda tedy bude měsíc květen plný lásky a něhy i pro naši svatoprokopskou farnost, záleží jen a jen na nás. A to už od prvního květnového dne...

Miloslav Mgr.

KVĚTEN 2015			
1	pá	sv. Josef, dělník	
2	so	sv. Atanáš	
3	ne	PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
4	po	sv. Florián	
5	út	sv. Gothard	
6	st	sv. Jan Sarkander	
7	čt	sv. Benedikt II.	
8	pá	Panna Maria, prostřednice všech milostí	
9	so	sv. Hermus	
10	ne	ŠESTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
11	po	sv. Ignác z Lácni	
12	út	sv. Pankrác	
13	st	sv. Ondřej Hubert Fournet	
14	čt	sv. Matěj	svátek
15	pá	sv. Žofie	
16	so	sv. Jan Nepomucký	svátek
17	ne	SEDMÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ	
18	po	sv. Jan I.	
19	út	sv. Petr Celestýn	
20	st	sv. Klement Maria Hofbauer	
21	čt	sv. Ondřej Bobola	
22	pá	sv. Julie	
23	so	sv. Jan Křtitel de Rossi	
24	ne	SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO	
25	po	sv. Beda Ctihodný	
26	út	sv. Filip Neri	
27	st	sv. Augustin z Canterbury	
28	čt	sv. Emil	
29	pá	sv. Maximin	Noc kostelů
30	so	sv. Zdislava	
31	ne	NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE	

1. 3. 2015

druhé skrutinium pro naše letošní čtyři katechumeny: zřikají se své minulosti, prosí Boha za odpuštění hříchů a celá farnost se za ně modlí

3. 3. 2015

profesionální průvodkyně a členka žižkovské farnosti Marie Mandová uspořádala pro spolufarňáky druhý cestovatelský večer: tentokrát nás provedla po dvou nejlidnatějších zemích světa: po Indii a Číně

6. 3. 2015

křížovou cestu vedli účastníci čtvrtedních biblických hodin; bylo znát, že se nejen vyznají v biblických knihách, ale také že tvoří milé, laskavé, přemýšlivé a otevřené společenství

13. 3. 2015

ani další křížová cesta nebyla bez nápadu: se zapojením dětí do dění na této bohoslužbě přišli žižkovští katecheté

14. 3. 2015

břežnová vycházka začala v Holešovicích, pokračovala na ostrově Štvanice, kde jsme navštívili Malou vodní elektrárnu, a skončili jsme cestou přes Hlávkův most na žižkovské Florenci

15. 3. 2015

během postních nedělí děti v kostele stavěly skutečný klášter, tuto neděli se navíc setkaly se skutečnými řeholníky: mužské řády zastupovali otcové a bratři františkáni, ženské řády reprezentovaly školské sestry Notre Dame

20. 3. 2015

ministranti pod vedením Michala Hladíka připravili již pátou letošní křížovou cestu, bylo dojemné sledovat menší i větší chlapce, jak dokážou projevit Ježíši svou úctu, lásku i vděčnost

21. 3. 2015

postní duchovní obnovu letos vedl zkušený duchovní vůdce, bývalý spirituál olomouckých „konviktáků“ a stávající královéhradecký biskupský vikář pro pastorační otec Jan Linhart (A)

21. 3. 2015

sobotní večer se ve farním centru opět proměnil v cestovatelské povídání, s otcem Janem Linhartem jsme se dostali až do Etiopie, země kontrastů, ale i země křesťanských tradic a víry

22. 3. 2015

dva mladí muži – Michal Hladík a Michael Vačkář – rozšířili řady svatopropokopských pomocníků při rozdávání a přinášení svatého přijímání

22. 3. 2015

třetí skrutinium letošních katechumenů obsahovalo předání Vyznání víry a Modlitby Páně, společenství církve se tak s nimi dělilo o to nejcennější, co obdrželo a má zase přenést a předat dál do dalších generací

25. 3. 2015

v sakristiích žižkovských kostelů se poprvé prodávalo nové doplněné vydání knížky otce Miloše „Zpověď? Ne!“

27. 3. 2015

poslední křížovou cestou před Svatým týdnem pan profesor Wolf kladl živé a aktuální otázky do našich řad

28. 3. 2015

ve farním centru se odpoledne peklo, až byl provoněn celý dům: pečení zorganizovala farní charita, která pak upecené dobrotky rozdala potřebným, kteří by jinak letos o svátcích zůstali bez velikononočního pečiva (B)

29. 3. 2015

dva pražští bohoslovci – Miroslav Auxt a Kryštof Kolomý – zavítali na Žižkov, kde večer poutavým způsobem poodhalili oficiální i soukromý život adeptů kněžství, žijících za zdmi semináře

májová pobožnost

pátek 1. 5., 8. 5., 15. 5., 22. 5.,
29. 5. 2015 17.45
Sv. Prokop

pěší pout' za duchovní povolání

sobota 2. 5. 2015
Svatá Hora u Příbrami

sbírka na splátku úvěru

neděle 3. 5. 2015
všechny kostely

příprava rodičů ke křtu dítěte

pátek 8. 5. 2015 19.00
farní centrum

koncert k výročí založení Žižkova

středa 13. 5. 2015 20.00
Svatý Prokop

setkávání nových hledajících (I)

pátek 15. 5. 2015 19.00
farní centrum

farnost v pohybu

sobota 16. 5. 2015
augustiniánský klášter
Svatá Dobrotivá (Zaječov)

sbírka na pražské arcibiskupství

neděle 17. 5. 2015
všechny kostely

příprava k biřmování (5)

neděle 17. 5. 2015 15.00
farní centrum

zasedání pastorační rady farnosti

středa 20. 5. 2015 18.00
Svatý Prokop a farní centrum

příprava k manželství (I.)

pátek 22. 5. 2015 19.00
farní centrum

tzv. tridentská mše

pondělí 25. 5. 2015 18.00
Svatý Roch

výstav Eucharistie

úterý 26. 5. 2015 17.30
Svatá Anna

doktorská promoce otce Miloše

čtvrtek 28. 5. 2015 10.30
Karolinum

Noc kostelů

pátek 29. 5. 2015
všechny kostely

Milí farníci,

velikonoční období, které právě prožíváme, je jedinečnou příležitostí se více „ohřát“ ve světle velikonoční svíce, která se majestátně tyčí vedle ambonu každého kostela. Právě v této době často přemýšlím, co opět zůstalo v hrobě mého srdce a bez světla velikonočního vzkříšení. V semináři jsme vstoupili do finální části semestru. Hned na začátku května nás čeká setkání s našimi příbuznými. V sobotu 2. května se účastníme poutě za duchovní a řeholní povolání na Svaté Hoře. Budu se těšit na setkání s vámi, vím, že právě sem budou směřovat také kroky některých z vás. V květnu bych rád už uzavřel pár předmětů, které je možné absolvovat, abych trochu odlehčil nápor zkouškového období. Přeji vám všem požeňnaný velikonoční čas, hodně slunečných dnů, a to nejen na akci Farnost v pohybu!

S pozdravem a prosbou o modlitbu

Flux mirosław

Výstava MEMBRA JESU NOSTRI

Srdečně zveme na výstavu velkoformátových kreseb Pavla Šlegla.

V rámci Noci kostelů 29. 5. od 21.30 můžete vyslechnout autorské čtení z básnického pásma Pavla Šlegla s hudebním doprovodem, výstavu pak můžete navštívit až do 28. 6. 2015, a to každou neděli hodinu po mši sv. (9.00–10.00) nebo každé úterý hodinu po mši sv. (19.00–20.00). Kresby umístěné v hlavní lodi kostela sv. Anny vycházejí z tématu středověkého textu Armolfy de Leuvena (+1250), což jsou vlastně modlitby:

K Nohám,
Ke Kolenům,
K Rukám,
K Prsům,
K Bokům,
K Srdci a
K Tváři Ježíše
Ukřižovaného.

Jana Semufová (43) se narodila ve Svitavách, od 18 let žije v Praze, z toho posledních 9 na Žižkově. Od chvíle, kdy poprvé spolu s manželem vstoupili do kostela sv. Prokopa, byli nadšení a už zůstali. Má dvě dcery. Ve farnosti se stará o květinovou výzdobu u Sv. Prokopa. Ke kreativitě měla vždy blízko, od dětství se věnuje mj. křížkové výšivce.

Jaké je vaše zaměstnání?

Pracuji jako staniční sestra ve vinohradské nemocnici na koronární jednotce intenzivní péče. Maturovala jsem však na střední zemědělské škole, obor pěstitelství. Rodiče mi za totality nechtěli dovolit studovat zdravotnickou školu, abych se v rámci praxe nedostala k potratům. Před maturitou jsem na dveřích svitavského kostela objevila inzerát, že hledají ošetřovatele do domova důchodců v Praze, kam jsem nastoupila hned po maturitě, a po roce jsem začala dálkově studovat obor všeobecná sestra na Střední zdravotnické škole. V domově důchodců to byla po fyzické i psychické stránce těžká práce, ale zároveň velká škola života. Při zpětném pohledu často přemýšlím, jak jsem to mohla ve zdraví přežít. Po nějakém čase jsem nastoupila na interní kliniku vinohradské nemocnice a dodělala si ještě anesteziologicko-resuscitační specializaci. Na zmiňované JIP-ce pracuji již 22 let.

Na kardiologii se setkáváte s nejrůznějšími situacemi a osudy. Jak to prožíváte?

Na JIP je množství nejrůznějších přístrojů a střídají se tam různé věkové kategorie dospělých pacientů, jejich diagnóz, ale i návštěv. Rok a půl pracuji ve vedoucí pozici a mám na starosti především zajištění chodu oddělení, ráda se však od práce s přístroji vracím k samotným pacientům. Při vstupních pohovorech se jedna z otázek týká jejich duchovních potřeb, přičemž většina odpoví záporně, když jim tuto otázku pokládám. Naše nemocnice má asi půl roku oficiálně ustanoveného katolického kaplana, na další církve a náboženské společnosti máme kontakty ve směřnici o poskytování duchovní péče. Je hodně zvláštní, že ani rodiny věřících pacientů se nezeptají, jestli mohou ke svému nemocnému zavolat kněze, nebo zda jej pro něj můžeme zajistit my. Ke každému pacientovi se snažím přistupovat maximálně empaticky,

na druhou stranu si zároveň musím dokázat udržet zdravý odstup.

Jak jste se dostala ke květinové výzdobě kostela sv. Prokopa?

Zareagovala jsem na výzvu otce Miloše během nedělních ohlášek přibližně před 2,5 roky. Když tuto prosbu opakovaně přednesl i druhou neděli, rozhodla jsem se mu nabídnout. Ještě ve Svitavách jsem s kamarádkami nějakou dobu tamní kostel zdobila. Po přijetí této služby pro naši farnost jsem absolvovala dva menší floristické kurzy, byly pro mě velkým přínosem. Přesto někdy cestou do kostela nemám žádnou představu, jak květiny naaranžují (*smích*), ale nakonec inspirace přijde.

Kde berete květiny na výzdobu?

Během roku беру zeleně z farní zahrádky, nyní po její rekonstrukci tam zeleně zatím moc není. Na velké slavnosti, především na Velikonoce, nakupuje otec Miloš osobně květiny pro všechny kostely, jinak chodím na farmářská tržiště nebo do různých mnou už vyzkoušených květinářství.

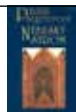
A jak můžeme pomoci my farníci?

Možná přivezením květin nebo větvíček ze svých zahrádek. Kytky aranžují ve čtvrtek nebo v pátek, někdy v neděli, aby byly co nejčerstvější. Je možné také věnovat květiny pro farnost z různých rodinných oslav nebo z pohřbů. Kdyby chtěl někdo pomoci finančně, může obnos předat otci Milošovi nebo do obálky při výběru peněz v kostele s označením, že je to na květiny, a on mi to pak předá.

A kniha?

Trilogie Nebeský strom, Zelená ratolest, Šarlatové zrnko od Edith Pargeterové. Je to historický román o lásce, věrnosti, přátelství, odvaze, architektuře a řemeslné zručnosti Anglie 13. století. **-vh-**

Edith Pargeterová, Nebeský strom, překlad Soňa Nová, nakladatelství Paseka 2005. Edith Pargeterová (*1913-†1995), anglická spisovatelka zejména historických a detektivních románů, bohemistka a překladatelka z češtiny. Známostí řadu historických detektivek s hlavním hrdinou bratrem Cadfaelem napsala pod jménem Ellis Petersová.

Svát'a Karásek: Nanebevstoupení Páně

Přátelé v Kristu, vzkříšený Ježíš mluví se svými učedníky a najednou je před jejich očima odnášen vzhůru do nebe. Ve Skutcích apoštolských to čteme popsáno: „*A to pověděv Ježíš, ani na to hledí, vzhůru vyzdvížen jest, a oblak vzal jej od očí jejich.*“

Možná, že to líčení je na naši víru trochu silné kafe. Křížování, ano, tomu se dá rozumět, lidé jsou schopní všeho, víme, jak jsou lidé krutí, tohle náš rozum bere, ale Kristovo zmrtvýchvstání, to je informace, která v kompjútru našeho rozumu různě bliká a pípá, až počítač tuto informaci vyplivne a na displeji se ukáže *error*. Apoštol Pavel ve své chvále svaté lásky v prvním listu Korintským mezi jiným říká: láska se nevytahuje, nepočítá křivdy, nemá radost ze špatného... Láska „*všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všeho trpělivě čeká*“. A tak já to mám s biblickými příběhy a se svatými ději: všemu věřím a rád, ne, mě rozum v těchto věcech nezlobí. Čtu, že Ježíš chodil po vodě. „A proč ne?“ říkám si, já ho vidím, jak jde po vlnách, a mám radost, a pak zase čtu, jak zaklel zlého ducha do vepřů a ti se utíkali utopit – já to vidím a věřím i zde: Ježíš se baví s učedníky a najednou frrr! a již je odnášen, to je nádhera, v mém rozumu nic nedrhne ani nepípá.

„*Byl vzat*“ – a Ježíš nebyl první, kdo byl takto ze země vzat. Hned na počátku Starého zákona čteme rodokmen od Adama až po Noema. V tom rodokmenu se u každého jména opakuje, kolik let žil, plodil syny a dcery a kdy umřel, a tak dále stereotypně dokola. Jen u Enocha čteme něco jiného a výjimečného: „*A chodil Enoch stále s Bohem*“, a místo toho do omrzení opakovaného „umřel“, čteme: „*a nebyl více vidin; nebo ho vzal Bůh.*“

Druhý, který již před Kristem zažil nanebevzetí, je prorok Eliáš. Ten, co zůstal sám, sám s Hospodinem proti všem. I on chodil ve svém životě s Bohem, a když naplnil své dny, jde s mladým pokračovatelem Eliášou, aby mu předal svou duchovní moc. A jak tak spolu mluví, co to Eliáš náhle nevidí! Eliáš je na

ohnivém voze vzat do nebe. Doslova čteme: „*Když předce jdouce, rozmlouvali, aj, vůz ohnivý a koni ohnivi rozdělili je na různu.*“

Ale Ježíš, Syn člověka, ten se nevyšvihl ze země, aby nám navždy zmizel v Bohu. On je nebem, které se k nám vyklonilo, nebem, které se nepíroženě a nadpíroženě vyboulilo až k nám, aby se dotklo hor, aby se dotklo země, aby tak mezi nebem a zemí vznikl stálý dotyk a stálý kontakt, aby tu byla stálá možnost přechodu, přenosu a proudění.

Nanebevzetí neznamená žádný odchod a loučení. Učedníci to tuší a za týden, o svátcích Ducha Svatého, to prožijí na vlastní kůži. Ježíš je po Boží pravici, ale to neznamená, že by byl někde fuč, že by byl od nás oddělen a izolován, že by na nás čekal v nebeských oslavách, až smrtí zajdeme za horizont světa. Ježíš je v nebi jako vševládce, ve své osobě, ve svém srdci a Duchu navždy a nerozlučně spojuje nebesa a zemi, a nikdo a nic je nemůže více oddělit a rozdělit. V Ježíši Kristu jsou nebesa s námi – „*jako v nebi, tak i na zemi.*“ – , takže nepatříme jen té jedné části, pouze zemi, nejistotě, temnotě, smrti, ale patříme také plnému životu, naplněnému jeho láskou.

redakčně zkráceno

Čím později byly zakoupeny olšanské pozemky pro pohřbívání, tím častěji se na náhrobcích nacházejí jména, známá i v dnešní době, zejména umělců. I v této části Olšan spočívají herci, zpěváci, malíři, spisovatelé či hudební skladatelé.

Adolf ITZ z MILDENSTEINU (* 6. 2. 1832 Praha, † 25. 12. 1875 Praha), **litograf**

Rod pochází ze severočeské Kadaně, Emanuel Itz (* 1784, † 1848) vstoupil do benediktinského kláštera na Břevnově, kde žil pod řádovým jménem Adolf. Jeho bratr Johann Nepomuk (* 1789, † 1875) vstoupil do téhož kláštera pod jménem Eduard a mj. působil jako profesor na klatovském gymnáziu, farář v Broumově a později děkan filozofické fakulty na pražské univerzitě. Pouze prostřední bratr Andreas (* 1787, † 1865) měl potomstvo, jeho nejstarší syn, zde pohřbený Adolf byl litografem zemského soudu v Praze. (hrob V-12-27)

Karel ITZ z MILDENSTEINU (* 5. 7. 1834 Praha, † 16. 2. 1896 Praha), **účetní**

Ve vedlejším hrobě byl pohřben mladší Adolfův bratr, jenž se živil jako účetní revident zemského finančního ředitelství v Praze, jeho dva synové se dali na vojenskou dráhu. (hrob V-12-29)

Adelaid ITZ z MILDENSTEINU (* 11. 5. 1905 Praha, † 14. 3. 1906 Praha), **dítě**

Karlova vnučka od syna Štěpána, jež byla jeho sedmým dítětem z devíti. (hrob V-12-35)

Bohdan OBROVSKÝ (* 11. 11. 1925 Staré Ransko u Chotěboře, † 27. 1. 2002 Chrudim), **malíř**

Pocházel z umělecké pražské rodiny, jeho otec Jakub Obrovský (* 1882, † 1949) vyučoval na výtvarné akademii, matka byla učitelka výtvarné výchovy. Studoval na státní grafické škole a později na AVU v Praze, za druhé světové války byl uvězněn. Od roku 1950 každý rok vystavoval v různých městech Československa

(Zlín, Bratislava, Opava, Pardubice, Milevsko), deset let byl správcem státního zámku Nelahozeves. V posledním období vytvářel osobitá večerní

a noční městská nokturna (*Jedová chýše, Malostranská vodárna, Na Struze* aj.). (hrob V-12)

Václav KOVÁŘÍK (* 12. 5. 1933, † 19. 2. 1987), **malíř a sochař**

Umělec odpočíval původně na jiném místě této části hřbitova, po smrti přítele B. Obrovského byly jeho ostatky přeneseny na stejné hrobové místo. Byl prvním manželem pozdější ženy Bohdana Obrovského. (hrob V-12)

Ferdinand KOPP († 5. 10. 1881), **spisovatel**
Kromě drobných povídek psal také historické statě, např. *Die Ereignisse der Pfingstwoche des Jahres 1848 in Prag und in dessen nächster Umgebung* (1848). (hrob V-12-39)

Hynek MUSIL (* 21. 8. 1834 Praha, † 12. 8. 1890 Praha), **herec**

Vlastním jménem Ignác Karel Musil. Jako dítě se učil zpívat u ředitele kůru kostela sv. Vojtěcha na Novém Městě pražském. V roce 1853 začal vypomáhat v českých představeních Stavovského divadla. Po krátkém působení na venkově u kočovné Prokopovy divadelní společnosti se vrátil do Prahy a od roku 1854 účinkoval pravidelně v českých představeních Stavovského divadla. V sezóně 1859/1860 byl angažován jako sborista (basista) německého operního souboru Stavovského divadla, nadále působil i v činohře. V roce 1862 přešel do Prozatímního divadla, v roce 1881 do Národního divadla, kde setrval až do konce svého života. Poslední jeho rolí byl Kat v dramatu *Sedm havranů*. (hrob V-12-42)

Anna LAUERMANNOVÁ (* 15. 12. 1855 Praha, † 16. 6. 1932 Liboc), **spisovatelka**

Prozaička Anna Mikšová se narodila ve vlastenecké rodině pražského lékaře Mikoláše Mikše (* 16. 11. 1799 Polná, † 20. 5. 1874 Nymburk), přítele F. L. Riegra. Právě zde vzniklo její dlouholeté přátelství s jeho dcerou Marií. Roku 1877 se provdala za J. Lauermanna, vnučka J. Jungmanna. Její manželství však nebylo šťastné, po osmi letech z něho utekla a strávila se svou matkou

a dcerou Olgou tři roky v Itálii, během nichž se zotavovala z plicní choroby a duševních útrap. Po rozvodu jí v roce 1888 uveřejnil Svatopluk Čech v Květech první prózu podepsané pseudonymem Felix Téver („šťastná Tibera“), připomínající její šťastná italská léta, užívala jej pak do konce života. Na

Riegrovo doporučení otevřela v domě na dnešním Jungmannově náměstí a za letních měsíců v libocké vile proslulý literární salon, v němž se přesně půl století u čaje scházeli umělci několika generací, počínaje lumirovci a konče bratry Čapky. Ke konci života ji přátelé nazývali familiárně „bábuška“. Z její prozaické tvorby: *Povídky* (1894), *U božího oka* (1919), *Černý Lohengrin* (1927), anebo *Prapodivná historie* (1932). Napsala i divadelní hry, např. *Pět aktovek* (1920) či *Ozdravovna Na smích* (1921). (hrob V-12-42)

Olga LAUERMANNOVÁ-VOTOČKOVÁ (* 10. 10. 1877 Praha, † 12. 10. 1964 Praha), **spisovatelka**

Dcera Anny Lauermannové se věnovala též spisovatelské dráze, napsala několik vlastenecky orientovaných knih, např. *Loupežník Babinský*, *O Kajetánské divadlo*, dále monografii o K. H. Máchovi nebo o prezidentu E. Háchovi. V roce 1956 vydala tiskem *Korespondenci J. J. Jungmanna*, jenž byl jejím pradědečkem. Krásný a rozlehlý secesní náhrobek má kromě čelné desky se jmény zemřelých po levé části hrobu kamennou lavičku s římským letopočtem MDCCCXCVIII (1899), což je rok zhotovení náhrobku – matka Anny Lauermannové Anna Mikšová zde byla pohřbena v roce 1898. (hrob V-12-42)

Jindřich VOTOČKA (* 8. 12. 1828 Fořt u Vrchlabí, † 28. 2. 1882 Praha), **řezbář**

Kromě řezbářské práce se občas pouštěl i do drobné sochařské výzdoby. Pochází od něho např. dřevěné zařízení v interiéru evangelického kostela v Humpolci. (hrob V-12)

Jan HERAIN (* 14. 5. 1848 Hořovice, † 11. 12. 1914 Praha), **historik a archivář**

Po vyučení u hořovického stavitele Antonína Hartmana vystudoval v Praze na stavebního inženýra. Poté se stal projektantem u pivovarské firmy Novák a Jahn v Praze, v jejích službách procestoval mnoho evropských zemí. Navrhl

plány pro řadu velkých pivovarů po celém tehdejší Rakousko-Uhersku (České Budějovice, Královské Vinohrady, Holešovice, Bránik, Litovel aj.). Podílel se na přestavbě zbirožského zámku pro železničního magnáta Stroussberga a po roce 1900 zasedal v komisi pro dostavbu hradu Karlštejn. Čistě z ideálních pohnutek opustil skvělou kariéru stavitele a začal se věnovat historii, nejprve jako pražský konzervátor a od roku 1904 jako stavební archivář města Prahy. Stál u většiny důležitých archivních a archeologických průzkumů v Praze na přelomu 19. a 20. století (průzkum Novoměstské radnice, Tycho Brahe, Kohlova kašna, jezuita Koniáš aj.). Byl předsedou Společnosti přátel starožitností a členem České akademie. Napsal více než sto článků, statí i samostatně vydaných prací. (*Kaple sv. Lazara na Novém Městě pražském*, *O Vyšehradě starém i novějším* aj.) Neznámější je jeho doprovod k Jansově Staré Praze. Kostelu Nejsvětější Trojice v Hořovicích věnoval kopii obrazu Umírající sv. Xaverius od barokního malíře F. X. Bal-

ka. Jeho úsilím vzniklo v rodných Hořovicích muzeum, jehož numismatická sbírka byla pořízena právě Herainem. Na výrazném náhrobku v podobě sloupu je nápis *Janu Herainovi, dějepisci hlav. města Prahy vděčná společnost přátel starožitností čsl. v Praze*. (hrob V-12-45)

Karel Vladimír HERAIN (* 29. 12. 1890 Praha, † 2. 4. 1953 Praha), **historik umění, výtvarný kritik**

Intenzivně se věnoval užitému umění, zejména sklu. Ředitel uměleckoprůmyslového muzea v Praze psal odborné články do mnoha periodik, věnoval se bádání o životě a díle českých malířů (Škréta, Švabinský, Reiner, Mucha aj.), podílel se na publikacích a výstavách o funkcionalistickém bydlení u nás i ve světě (sám bydlel ve funkcionalistické vile na Babě). (hrob V-12-45)

-ms-

Příště: V. olšanský hřbitov, 12. oddíl (3. část). Máte-li podrobnější informace o osobnostech uvedených zde nebo o těch, o nichž budeme informovat příště, neváhejte kontaktovat otce Miloše!

150. Benedikt IX. (potřetí)

(8. 11. 1047 – 16. 7. 1048, + cca 1055)

Když papež Klement II., jenž společně s německým císařem Jindřichem III. (1017–1056) usiloval o znovuzavedení pořádku v římské církvi a nastolení církevní jednoty, náhle zemřel, ještě žili předchozí papežové, sesazení 20. prosince 1046 na synodě v Sutri. Proto někteří kardinálové usilovali o to, aby se do Říma vrátil papež Řehoř VI., jenž byl znám svou snahou o prosazení clunyjských reforem a obecně se těšil i přízni mnoha římských obyvatel. Císař, jenž nechtěl návrat starých časů a dobře věděl o silném vlivu papeže Řehoře VI., jej již koncem roku 1046 odvedl s sebou do Německa a s jeho návratem do Říma ani na papežský trůn nesouhlasil.

Uprázdňeného Petrova stolce se však i přes svůj veřejný slib, že se do církevního úřadu již nevrátí, jakož i navzdory svému sesazení 23. prosince 1046, již potřetí vrátil papež Benedikt IX. Milenka, kvůli níž se rozhodl nadobro zanechat dráhu duchovního, jej opustila, a tak si opět nárokoval právo na papežský úřad, do něhož byl kdysi řádně zvolen.

Ani třetí Benediktův pontifikát však nebyl obdobím pokání a nápravy: stejně jako v předchozích obdobích, i nyní proměnil Laterán ve veřejný dům, kam si nechával posílat mladé milenky a milence obou pohlaví, s nimiž si užíval přepychu a nevázaného života.

Není proto divu, že dne 16. července 1048, po osmi měsících byl za pomoci římského obyvatelstva pod vedením toskánského hraběte Bonifáce císařskými vyslanci z lateránského paláce a baziliky vyhnán, tentokrát již definitivně.

Místo jeho dalšího pobytu není přesně známo, pravděpodobně se uchýlil k některému ze svých bohatých příbuzných. Na dění v Římě i v církvi již sice přestal mít vliv, nicméně se jako papež nepřestal cítit, a tak exkomunikoval jak svého nástupce Damasa II., tak i další-

Vlastní jméno nebo rod:	Teofilato
Původ:	Ital
Datum narození:	asi 1012
Místo narození:	Řím
Datum začátku pontifikátu:	8. 11. 1047
Datum abdikace:	16. 7. 1048
Datum smrti:	cca 1055
Místo smrti:	asi opatství Grottaferrata
Místo pohřbu:	asi opatství Grottaferrata
Pontifikát (třetí):	8 měsíců 8 dnů

ho papeže Lva IX., jenž nastoupil po Damasoově smrti. V roce 1049 byl římskými kardinály předvolán do Lateránu na synodu, kde se měl hájit před obviněním ze svatokupectví, Benedikt tuto synodu však nepovažoval za legitimní, a tak ji zcela ignoroval, načež následovala Benediktova veřejná exkomunikace z církve. Zemřel pak někdy koncem roku 1055 jako zapomenutý člověk, dochován je záznam v opatství Grottaferrata nedaleko Říma, kde jeho bratři zařizovali 9. ledna 1056 mši za jeho duši. Obecně se tedy má za to, že právě v tomto baziliánském klášteře byl nakonec Benedikt IX. pohřben.

Některé církevní tradice se ve snaze papežský úřad očistit, snažily popsat závěr jeho života v pokání a chudobě, chybějí pro to však jakékoli důkazy.

V seznamu papežů jde o jednoho z nejnehodnějších a nejhorších papežů v historii vůbec. Podle blahoslaveného papeže Viktora III. (1027-1087) byl Benedikt IX. zloděj a vrah. Prohlásil dokonce, že se stydí jakkoli mluvit o oplzlém a bezbožném životě tohoto svého předchůdce.

Opatství Grottaferrata bylo založeno roku 1004, zakladateli baziliánské komunity sv. Nilu z Rossana daroval tuskulský kníže Řehoř I. a 17. prosince 1024 klášter vysvětil papež Jan XIX. Právě zde by měl být podle tradice pohřbený papež Benedikt IX.

Žižkovské farnice a farníci na vycházce po pražském Hloubětíně

Do Hloubětína se vydáme několikrát. Nemůžeme však začít jinde, než v historickém centru a u křížovníků. Jim totiž od 13. století Hloubětín (tehdy Hloupětín) patřil...

P. Miloš

Třetí dubnovou sobotu ráno jsme se tentokrát setkali na zastávce Kbelská, jednu stanici od metra Hloubětín. Bylo nás asi patnáct, většinou schovaných před větrem a mrholením pod střešou čekárny. Kousek dál, už bez hrozícího deště, jsme si vyslechli úvodní slovo otce Miloše například o tom, že název této městské části pochází od slova „hloupý“, nikoliv hluboký. Až jsme došli přímo k Pražskému zlomu, významné přírodní památce, pásu hominy vzešlé na povrch vlivem vzájemného (a trvalého) podsouvání se dvou litosférických desek. Prohlédli jsme si ji, obešli a zastavili se vedle kostela před branou honosné budovy připomínající zámek, kde dnes sídlí gynekologická klinika. A kde je také místo pro odkládání dětí, o které se jejich rodiče

nemohou, neumějí nebo nechtějí starat: „baby box“. První z nich byl zřízen už ve 12. století v Římě a od té doby mají své zastánce i odpůrce. Jako významné téma se jeví především prevence jejich nadužívání. V areálu kostela jsme se pak v závěťi na chvíli vyhříváli na sluníčku, přímo před hřbitovem mistrů křížovníckého řádu. Společně jsme oslavili mši a po cestě ven si v doprovodu laskavé paní kostelnice prohlédli krásně zdobený kamenný kříž a naproti sochu svatého Jana Nepomuckého. Málem jsme se vykoukali v místním bazénu, kde je podle jedné z farnic slaná voda a příjemné prostředí pro tento druh radovánek. Ale nakonec jsme se Vaňkovou ulicí vydali ještě na společný oběd do místního hostince a ocenili široké menu zahrnující snad všechny české „hotovky“.

Romana

Již tradičně se v květnu vydáváme na společný výlet mimo Prahu, a tak ani letošek nebude výjimkou. Pojďte s námi budovat farnost jako rodinu: děti, mládež, rodiny, staří... a samozřejmě kněží (nebo aspoň jeden z nich©). Farnost by neměla nikdy stagnovat, proto je tato akce nazvaná FARNOST V POHYBU. Uskuteční se

v sobotu 16. května 2015

Různými způsoby se můžeme dopravit až na klášterní dvůr ve Svaté Dobrotivé. Tak se totiž nazývá augustiniánský klášter na území obce Zaječov. Nechte se zlákat historií, tajemnem, spiritualitou, vůní táboráku, ale především milým farním společenstvím. S sebou můžete přinést cokoli k jídlu nebo pití, co vložíte na jeden společný farní stůl. Zatím se nikdy nestalo, že by někdo zůstal v tento den o hladu...

P. Miloš

Založení Paulínské rodiny (1. část)

Poslední ikona ze série, která představuje život a dílo sv. Pavla, ukazuje apoštola, jak z nebe předává klečícímu bl. Jakobovi Alberionemu zakládaci listinu Paulínské rodiny. Don Alberione, oficiální zakladatel Paulínské rodiny, zanechal toto svědectví: „*Všichni musíme pokládat za otce, učitele, vzor a zakladatele pouze svatého apoštola Pavla. On jím skutečně je. Skrze něho se Paulínská rodina zrodila, skrze něho je oživována a díky němu roste, od něj má svého ducha*“ (AD 2); „*Apoštol byl otcem i matkou pro všechny svoje děti a vychovával svou Paulínskou rodinu. Skutečně „i kdybyste měli deset tisíc učitelů, jen jeden je váš otec skrze zvěstované evangelium*“ (srov. 1 Kor 4,15). Svitek je také znakem Božího slova, které sv. Pavel hlásal národům. Tím, že ho předal bl. Jakobovi Alberionemu a Paulínské rodině, svěřil jim pokračování svého díla ve světě. Apoštol Pavel, který již dosáhl své odměny v nebi, je zároveň přítomen v Paulínské rodině a skrze její různorodý apoštolát i nadále naplňuje poslání, ke kterému ho povolal Ježíš Kristus u bran Damašku. Tuto vizi Paulínské rodině předal bl. Jakob Alberione, když zdůrazňoval, že ona „*je sv. Pavel žijící dnes*“.

Být svatým Pavlem dnes, to je i program juniorek, které se v Itálii připravují na věčné sliby. Ve dny, kdy se vám dostává do rukou květnové číslo, se pomalu zakončuje kurz, který měl sestry připravit na úplné odevzdání se Ježíši skrze kongregaci Dcer sv. Pavla. Jejich dny jsou naplněny dopoledním společným studiem, kdy se rozličných přednášek ujímají členové Paulínské rodiny (paulíni, paulínky, učednice Božského mistra, pastorele a apostolínky) a odpolední četbou a dalším promyšlením a „absorbováním“ toho, co tvoří poklad paulínské spirituality; spirituality, která orientuje a posiluje apoštolát. Až se vrátí do komunit, odkud byly vyslány anebo přijdou do nových zemí jako misionářky, budou to i ony, skrze něž bude předávána „paulínská štafeta“ dál...

Vaše paulínky

Den		Biblické souřadnice	Obsah čtení
1.	Pá	Ž 107, 1-43	Chválu vzdejte Hospodinu
2.	So		
3.	Ne	Ž 108, 1-14	Mé srdce je připraveno, Bože
4.	Po	Ž 109, 1-31	Bože, má chválo, nestav se hluchým
5.	Út	Ž 110, 1-112, 10	Výrok Hospodinův; Chválu vzdávám
6.	St	Ž 113, 1-115, 18	Chvalte, Hospodinovi; Když vyšel
7.	Čt	Ž 116, 1-117, 2	Hospodina miluji; Chvalte Hospodina
8.	Pá	Ž 118, 1-29	Chválu vzdejte Hospodinu
9.	So		
10.	Ne	Ž 119, 1-40	Blaze těm, kdo vedou bezúhonný
11.	Po	Ž 119, 41-72	Kéž na mě sestoupí tvé milosrdenství
12.	Út	Ž 119, 73-112	Ruce tvé mě učinily pevným
13.	St	Ž 119, 113-144	Nenávidím obojetné lidi
14.	Čt	Ž 119, 145-176	Celým srdcem volám
15.	Pá	Ž 120, 1-122, 9	K Hospodinu; Pozvedám své oči
16.	So		
17.	Ne	Ž 123, 1-125, 5	Pozvedám své oči; Kdo doufají
18.	Po	Ž 126, 1-128, 6	Když Hospodin; Nestaví-li dům
19.	Út	Ž 129, 1-130, 8	Jak často mě; Z hlubin bezedných
20.	St	Ž 131, 1-132, 18	Nemám, Hospodine; Rozpomeň se
21.	Čt	Ž 133, 1-135, 21	Jaké dobro; Dobrořečte Hospodinu
22.	Pá	Ž 136, 1-137, 9	Chválu vzdejte; U řek babylonských
23.	So		
24.	Ne	Ž 138, 1-139, 24	Celým svým srdcem; Hospodine
25.	Po	Ž 140, 1-141, 10	Vysvobod' mě; Hospodine, k tobě
26.	Út	Ž 142, 1-143, 12	Volám k Hospodinu; Hospodine, slyš
27.	St	Ž 144, 1-145, 21	Požehnáň buď; Chci tě vyvyšovat
28.	Čt	Ž 146, 1-147, 20	Chval, duše má; Je tak dobré
29.	Pá	Ž 148, 1-14	Chvalte Hospodina z nebes
30.	So		
31.	Ne	Ž 149, 1-150, 6	Zpívejte Hospodinu; Chvalte Boha

Kniha žalmů neboli **žaltář** je sbírka 150 rytmických náboženských písní. V žalmech se nesetkáme s ucelenou naukou o Bohu, spíše se v nich zrcadlí náboženská zkušenost Izraele. V žalmech nalézáme projevy neoblohné víry v Boha, volání po ochraně, vděčnost za projevená dobrodíní, chválu Hospodinu, ale i vyznání hříchů. Jako by se do těchto liturgických písní promítl celý lidský život, zajisté i proto žalmy ani v moderní době neztratily nic ze své aktuálnosti. Při svých poutích a modlitbách žalmy určitě recitoval také Ježíš a tak jako ostatní Židé, i on zpíval hallél při slavení židovské Paschy. Podle Kristova příkladu se pak žalmy staly oblíbenou modlitbou i pro prvotní církev. Zájem křesťanů o žalmy neopadl ani v průběhu staletí, zvláště liturgická reforma po druhém vatikánském koncilu (1962–1965) přidělila žalmům čestné místo při každé bohoslužbě Slova, proto by se neměly jen pro pohodlnost nebo nezáměr vynechávat. Stejně tak by se měly přednášet ze stejného místa, odkud se čte či zpívá Boží Slovo. Protože byly původně určeny pro zpěváka, tam, kde to okolnosti a možnosti dovolují, se má i dnes dát přednost jejich zpívání před recitací.

Zatímco od tridentského až do druhého vatikánského koncilu se ve mši používala jediná eucharistická modlitba (nyní nazvaná **římský kánon**), dnes se jich může používat několik. Každá z nich však obsahuje podstatnou část mše, a tou je **proměnění**. Správa o ustanovení Nejsvětější svátosti je tedy společnou částí všech modliteb a podle ní se nejbezpečněji rozezná, že se jedná o mši svatou.

V praxi se totiž rozšířilo **nesprávné a bludné přesvědčení, že lze sloužit tzv. ekumenickou mši**, jíž se u oltáře účastní duchovní různých křesťanských církví. Ve skutečnosti nejde o mši, ale o modlitbu, která může mít podobné složení jako má Eucharistie (kříž, pozdrav, úkon kajivosti, čtení Božího Slova, promluva, modlitby, Otčenáš, požehnání), nicméně určitě vypadává část zvaná **konsekrace** neboli proměnění: aby se mohli u této části duchovní nejen formálně, ale i obsahově spojit, musela by být jejich věrovyznání v této otázce sjednocena: ve skutečnou, nejen symbolickou přítomnost Krista v Eucharistii přítom kromě katolíků věří pouze ortodoxní.

Než kněz bude citovat biblický text z poslední večere, uvádí se, že **Ježíš vzal do ruky chléb, vzdal díky**

Bohu Otci a požehnal jej. Obě tyto činnosti (**díkůčinění a požehnání**) stejně jako oba výrazy svým původním významem jsou si velmi blízké – **obojí je nasměřováno opačným směrem než epikleze**, tedy od člověka k Bohu, zdola nahoru. I proto se v náboženských textech používá často termínu „**pozdvihování**“, přičemž se nemyslí pouze fyzické pozdvihování předmětů (miska s hostiemi, kalich s vínem apod.), ale především lidských srdcí a myslí („Vzhůru srdce“, „Pozdvihněme své mysle k Bohu“ apod.).

V nejposlednějším okamžiku mše se pozdvihuje chléb a víno směrem k Bohu, aby je Bůh od člověka přijal a podstatně proměnil. Bůh s člověkem spolupracuje, Eucharistii mu nevnučuje, ale dává mu možnost ji od něho přijmout. Zatímco v obecném měřítku již k proměnění Ježíše do chleba a vína jednou provždy proběhlo, v individuálním a konkrétním případě (v konkrétním čase pro konkrétní příjemce) je potřebné, aby **věřící lid shromážděný kolem svého kněze pozvedl k Bohu to, co mu k proměnění odevzdává**.

Jakkoli to praktické důvody v církvi dnes neumožňují, je velká škoda, že se v průběhu dějin ustoupilo od přinášení chleba a vína samotnými lidmi: měli by to být oni, kteří knězi přinášejí dary ze svého, oni by se měli zřít svého pokrmu a nápoje, aby je kněz následně proměnil v pokrm a nápoj duchovní. Církev má zajisté své důvody, proč klade víc důraz na jistotu matérie, která se pak proměňuje (aby lidé přinesli skutečně kvalitní víno, které lze k proměnění použít), stejně jako správně tvrdí, že lidé tyto matérie stejně dávají ze svého, protože kněz kupuje hostie i mešní víno z peněz, které lidé odevzdávají do košíčků či kasiček při nedělních sbírkách.

Jsem však skálopevně přesvědčen, že si **toto propojení neuvědomuje téměř nikdo z těch, kdo na mši chodí**. Nebylo by od věci, kdyby aspoň tam, kde to možné je, konkrétní lidé, kteří tzv. „dávají na mši“, tedy prosí společenství věřících, aby se modlilo na jejich úmysl (ať už za živé nebo zemřelé), skutečně zajistili víno a hostie, v obětním průvodu pak přinášené a odevzdané knězi, jenž je přijme, pomodlí se nad nimi, aby se staly duchovními pokrmy, a pak je **moci Kristova svátostného kněžství proměňuje v Ježíšovo tělo a krev**.

Farnost v pohybu 16.5.2015

Pěší

místo srazu: nástupiště metra Nové Butovice

čas srazu: 8:15

trasa: Strašice - Zaječov (11km)

kontakt: Tomáš Havelka (739 611 070)

Pěší (vhodné i pro kočárky)

místo srazu: Neřežín, parkoviště před vjezdem

do voj. prostoru (49.7853261N, 13.8846486E)

čas srazu: 9:30

trasa: zřícenina hradu Valdek a zpět (4km)

více info: Bára Vobořilová (777 633 796)

Cyklisté

místo srazu: Hlavní nádraží (u pokladen)

čas srazu: 8:50

trasa: Beroun - Zaječov (35km)

možnost připojit se v Berouně před nádražím v 10:15

kontakt: Jelena Trollerová (602 812 007)

Doprava na místo

z Prahy Hlavního nádraží vlakem v 11:14 do Hořovic

a odtud dále autobusem ve 12:20 do Zaječova

Zaječov - klášter Svatá Dobrotivá

Společný začátek: 13:30

Špekáčky na opékání budou k dispozici

Koordinátorka: Zdena Pušová, tel.: 608 557 982, e-mail.: zpusova@gmail.com

Sbírka trvanlivých potravin pro Ukrajinu

Řádové sestry, které se starají o chudé rodiny na Ukrajině, píší, jaká bída tam panuje, proto naše farní charita vyhláší na neděli 31. 5. sbírku trvanlivých potravin, které se může každý zúčastnit. Vybírat je budeme po mši sv. v 10:30 u východu z kostela sv. Prokopa. Zde je tip na nevhodnější potraviny:

konzervy všeho druhu

(paštiky, rybí a masové konzervy, hotová jídla)

cukr

luštěniny

těstoviny

rýže

olej

čaje

mouka

krupička

piškoty

cereálie

sirupy

džemy

dětská výživa

kaše a přesnídávky

cukrovinky pro děti

Věřím, že tyhle balíčky nezatíží příliš vaše paže ani peněženky a pomoc, kterou poskytnete lidem v nouzi, vám jednou Pán Bůh odmění. Děkuji

Václava Hilbertová

PĚŠÍ POUŤ NA SVATOU HORU 1.–2. 5. 2015

Připojíme se k arcidiecézní pouti za duchovní povolání, lze se vydat dvěma způsoby:

1. pěší skupina (50 km pěšky, přespání pod širákem):

– sraz na autobusové zastávce BANĚ (Praha-Zbraslav) v pátek 1. 5. 2015 v 11:15

– chůze s několika přestávkami od 11:30 do cca 21:00, přespání v lese, ráno brzké vstávání (4:00–5:00)

Nebojte se přidat, kráčíme za každého počasí, s sebou tedy vzít:

– pláštěnku, dostatek tekutin (3–4 litry), jídlo na celou cestu, spacák, karimatku a ruženec, kdyby přišlo rovněž náhradní suché oblečení.

2. autobusová skupina (9,5–10 km pěšky):

– sraz v sobotu 2. 5. 2015 v 6:30 u kostela sv. Rocha

– odjezd autobusem do Bukové u Příbramí, odtud pěšky společně s první skupinou

Plánovaný příchod na Svatou Horu je v 10:30, tam možnost svátosti smíření, v 11:00 hlavní mše svatá (kardinál Dominik Duka, ostatní kněží koncelebrují)

Náboženství dětí

pondělí–čtvrtek odpoledne

Náboženství je důležitou součástí lidského formování dětí i mládeže. Ve školním roce 2014/2015 se vyučuje od září podle následujícího harmonogramu:

- předškoláci – úterý 16.30 (M. Esterková, Z. Mináriková), místnost A
- 1. ročník ZŠ – úterý 15.45 (K. Kochová), místnost B
- 2. ročník ZŠ – úterý 16.45 (K. Kochová), místnost B
- 3. ročník ZŠ a příprava k 1. sv. přijímání – středa 16.00 (M. Szabo), místnost A
- 4.–5. ročník ZŠ – čtvrtek 18.00 (A. Drahoš), místnost A
- 6. ročník ZŠ – středa 15.40 (B. Oudová Holcátová), místnost B
- 7.–9. ročník ZŠ – čtvrtek 15.10 (B. Oudová Holcátová), místnost A Farní centrum sv. Prokopa (Čajkovského 36, Praha 3)

Další info: <http://nabozenstvi.unas.cz>; klara.kochova@gmail.com; farnost-zizkov@iol.cz

Biblická hodina

čtvrtek 19.00–20.30

Číst Bibli není jednoduché, je těžké rozumět některým jejím obrazům i událostem. Během biblické hodiny si přečteme a společně vyložíme část Bible, předepsanou na aktuální den podle rozpisu (str. 14).

Katolická víra pro hledající

každý druhý pátek 19.00–20.30

Každoročně po Velikonocích se začíná otec Miloš pravidelně scházet s dospělými hledači víry, ať už jde o nepokřtěné, pokřtěné v dětství anebo jinověrce, kteří si chtějí projít základy katolické víry a připravit se k prvnímu přijetí svátostí.

Malá dogmatická teologie

středa 19.00–20.00 od 1. října

Přítomnost bývalého děkana KTF UK profesora Václava Wolfa ve farnosti přímo vybízí k využití jeho potenciálu k tomu, aby se naši dospělí farníci mohli vzdělávat v základech katolické dogmatiky.

Malá liturgika

pondělí 19.00–20.00 od 6. října

Přednášky z liturgiky se týkají nejen vysvětlení rozdílů v předkoncilním a pokoncilním chápání mše svaté, ale i jakýchkoli bohoslužeb, a přibližují různé liturgické služby i úkony.

Modlitba růžence

středa 17.20–17.50

Modlitbou růžence oslovujeme P. Marii a s ní rozjímáme o tajemstvích – důležitých událostech ze života našeho Pána, Ježíše Krista. Jednou týdně se modlíme růženec společně u Sv. Prokopa.

Modlitba ke Kristu v Eucharistii

termíny podle pastoračního plánu

Vidíme, že leckteré aktivity farnosti jsou životaschopné. Současně ale v různých oblastech pocítujeme nedostatky. Přijďte se proto poklonit přítomnému Kristu a v tichosti ho společně prosit o pomoc a světlo.

Polední ateliér

pátek 9.00–12.00 od 3. října

Především ženy v důchodu, které i nadále chtějí být užitečné, zdobí svíčky, vyrábějí svícny, drátují, háčkují, malují, šijí a připravují dárkové předměty k Vánocům a Velikonocům.

Trénování paměti

pondělí 17.15 od 29. září

Seniři, ale i mladší lidé, kteří překonali vážnější nemoc, mohou mít výpadky paměti. Odborná lektorka formou tréninkových cviků zdarma pomáhá při obnovování funkčnosti paměťových buněk.

Úklid kostelů

každá první sobota 8.00–11.00

Každou první sobotu v měsíci se v 8 hodin u Sv. Prokopa slouží mše. Po ní se přítomní rozdělí do skupin a vyrábějí uklízet kostely. Díky ochotě farníků a pečlivému harmonogramu by se již nemělo stát, aby některý z našich tří kostelů zůstal neuklizen.

Chcete se nechat pokřtít anebo hledáte odpověď, zda je nutný křest?

Přijďte za knězem a domluvte si s ním osobní setkání. Pak následuje příprava ke křtu formou společných setkání (*katechumenát*). V našem farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) probíhá příprava, která může vyústit až do křtu o Velikonocích 2015. Nová skupina „hledajících“ se otevře po Velikonocích, a to **15. května 2015**.

Chcete nechat pokřtít své dítě (do 6 let)?

Přijďte na setkání rodičů (oba rodiče a bez miminka!), nejbližší se koná **v pátek 8. 5. 2015 v 19.00 hodin**. Přípravu ke křtu lze absolvovat i před narozením dítěte (v těhotenství). Další stejná příprava se koná až v pátek 8. 5. 2015. Přineste si přezůvky.

Chcete nechat pokřtít své dítě (7–14 let)?

Takovéto dítě už si zaslouží, aby o víře něco vědělo. Je tedy potřebná jeho příprava ke křtu. Najděte si čas a vyhledejte kněze, s nímž tuto přípravu domluvíte. Výuka náboženství dětí probíhá podle rozpisu na vývěškách a v Prokopských listech.

Uvažujete o svatbě v kostele?

Svatba v kostele není pouhým formálním právním aktem, ale víc – svátostí. Bůh vstupuje mezi milující pár, aby ho posvětil a pomáhal mu v letech společného života. Proto je nutná aspoň základní příprava k sňatku. Připravte se na svatbu včas, i když ještě nevíte její přesný termín! Nejbližší setkání snoubenců (č. 2) se koná v pátek **22. 5. 2015 v 19.00** ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3). Přineste si přezůvky.

Potřebujete se smířit s Bohem a najít klid v duši?

Svátost smíření lze přijmout v rozhovoru s knězem *v kostele sv. Prokopa v pondělí, ve středu a v pátek v době 17.20–17.55, v kostele sv. Anny v úterý 17.20–17.55, v neděli 7.30–7.55 a v kostele sv. Rocha ve středu v 6.30 a v neděli 16.30–16.55*. Patnáctiminutový duchovní rozhovor si lze objednat na čtvrtek v čase 17.00–17.45.

Jste nemocní? Potřebujete duchovní pomoc?

Pomazání nemocných se v naší farnosti uděluje starým a nemocným lidem opět společně, *o třetí postní neděli 28. 2. 2016*; mimo to v naléhavých případech volejte kněze ihned a kdykoliv, abyste s ním domluvili termín návštěvy doma nebo v nemocnici.

Zemřel vám někdo blízký a chcete se s ním důstojně rozloučit na hřbitově nebo v krematoriu? Chcete uložit jeho urnu na hřbitově?

Kontaktujte kněze *co nejdříve po úmrtí*, je dobré datum a čas rozloučení nebo uložení urny domluvit dříve s knězem než s pohřební službou.

Chcete, aby se za vašeho zemřelého nebo živého sloužila mše svatá?

Diář se nachází v sakristii kostela, přijďte proto za knězem před anebo po mši domluvit s ním nevhodnější termín *v tom kostele, kde chcete, aby se mše sloužila*.

Jste pokřtění, ale nebyli jste připravováni ke zpovědi a k svatému přijímání?

Hledajících jako vy je více, než byste si mysleli, takže se nebojte kontaktovat kněze. Příprava dospělých k přijetí těchto svátostí probíhá *společně s dospělými, kteří se připravují ke křtu*, ve farním centru (Čajkovského 36, Praha 3) – viz výše.

Nebyli jste u biřmování?

Svátost biřmování se v naší farnosti uděluje dospělým křesťanům každoročně na podzim. Přihlašování probíhá v listopadu a prosinci 2014, přípravná setkání se pak konají od ledna do září 2015 ve farním centru. Plánovaná nejbližší setkání: 17. 5., dále 7. 6., 19. 7., 13. 9. 2015 – pokaždé v 15 hod. Termín nejbližšího biřmování je stanoven na **neděli 27. září 2015**.

Mše svaté ve farnosti sv. Prokopa v Praze 3 – Žižkově

	Kostel sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Kostel sv. Anny (Tovačovského ul.)	Kostel sv. Rocha (Olšanské nám.)	
Pondělí	18.00¹⁾ (P. Antonín Ježek)			
Úterý		18.00 (P. Antonín Ježek)		
Středa	18.00 (P. Antonín Ježek)		6.00²⁾ (P. Miloš Szabo)	
Čtvrtek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Pátek	18.00 (P. Miloš Szabo)			
Sobota	8.00³⁾ (P. Miloš Szabo)			
Neděle	9.30 (P. Miloš Szabo)	8.00 (P. Václav Wolf)	11.00	17.00

¹⁾ s latinským ordináři, jednou za čtvrtletí v tridentském ritu

²⁾ v adventní době roráty

³⁾ pouze první sobotu v měsíci, po ní úklid kostelů

Neděle – kostel sv. Rocha – 11 h a 17 h:
P. Szabo, P. Ježek

Úřední hodiny v kanceláři (Čajkovského 669/36, 130 00 Praha 3 – Žižkov)

Pondělí	8.30–11.30 (vydávání dokumentů a základní informace)	pastorační referent Michal Hladík
Úterý	15.00–17.00 (vše)	výpomocný duchovní Antonín Ježek
Středa	8.30–11.30 (vše)	farář Miloš Szabo
Čtvrtek	8.30–11.30 13.30–16.30 (vše)	farář Miloš Szabo

Kontakty:

farář: P. Miloš Szabo
mobil: (00420) 775 609 952

e-mail: zizkov@efara.cz
web: www.farnost-zizkov.cz

Ekonomické okénko

k 30. 4. 2015		největší očekávané výdaje v květnu 2015:	
výše dluhu (úvěr):	4 192 757,75	příspěvek do Svěpomocného fondu Arcibiskupství	133 711,68 Kč
povinná měsíční splátka:	29 324 Kč	ozdobné historizující vitríny u Sv. Rocha:	70 000 Kč
sbírka na splácení úvěru (duben 2015):	nekonala se	povinná měsíční splátka úvěru:	29 324 Kč
č. ú. farnosti: Sberbank 4200172251/6800			
VS na opravu kostela sv. Anny: 26072013			